

Knud Thomsen: Stempelafgiften er jo en værdiafgift, der af sig selv stiger med priserne, uanset hvad årsagen så er til de forskellige prisstigninger. Allerede dette burde kunne give anledning til overvejelser om, hvorvidt stigningen nu ikke kan medføre urimeligheder i den vægt, hvormed stempelafgiften tynger de mange forskellige områder, på hvilke den virker, og inden for hvilke prisstigningerne ganske utvivlsomt er højest forskellige.

Der foreslås nu for tredje gang en fordobling; provenuet kommer op på de 300 mill. kr., som er forudset i finanslovsforslaget, og dette sammenholdt med resultatet af udvalgsforhandlingerne — som nys påpeget af hr. Henry Christensen — synes vel at gøre overvejelser i retning af at undersøge vægtfordelingen nødvendige; det er ikke blot et ønske, men en rimelighedsforanstaltning. Jeg kan ganske slutte mig til det, hr. Henry Christensen pegede på, nemlig at de nyetablerede landmænd straffes i modsætning til mange andre grupper af unge inden for samfundet, som vi forsøger at hjælpe frem, hjælpe til uddannelse, hjælpe til at etablere sig selv, medens en ung landmand altså må starte med en meget betydelig post på sit skøde for stempeludgiften.

Jeg synes også, finansministeren er overordentlig kølig over for muligheden af at kunne fremsætte et forslag til en stempellov. Det ligger dog sådan, at den kommissionsbetænkning, der foreligger her i folketinget, stammer fra et udvalg, der er nedsat i 1952, og kommissionsbetænkningen er, så vidt jeg husker, kommet i 1960. I mellemtiden er det dog lykkedes i finansministeriet at udarbejde et kildeskatteforslag af overordentligt omfang, som man vel dårligt nok var begyndt at tænke på i 1952. Man har også udarbejdet et overordentlig omfattende merværdiafgiftsforslag som det næste punkt, vi skal behandle i dag. Men man har altså ikke i tiden fra 1960 i sine overvejelser og med hjælp fra justitsministeriet og handelsministeriet kunnet finde frem til en stempellov, der på rimelig måde ajourfører en lovgivning af den gammeldags natur, vi har med at gøre her.

Lovforslaget her behøver jo ikke at være vedtaget før til 1. april, og jeg vil meget henstille, at vi i en udvalgsbehandling

får lejlighed til at drøfte, om det virkelig ikke skulle være muligt at komme frem til en modernisering af stempeloven.

Skræppenborg-Nielsen: Jeg går ud fra, at vi skal have udvalgsbehandling af denne sag, og jeg skal her blot nøjes med at sige, at vi er positivt indstillet over for lovfor-slaget.

Må jeg personligt komme med et lille hjertesuk. Se, for mig ligger det sådan, at enten er det nødvendigt med en sådan stempellovgivning, eller også er det ikke nødvendigt. Hvis man her i folketinget mener, at det er nødvendigt at have en stempellovgivning, må det samtidig efter min mening være således, at så kan det ikke være rimeligt at gennemhulle den med en hel masse undtagelsesbestemmelser. Vi kan allerede se nu i det foreliggende finanslovsforslag, at der er adskillige tekstanmærkninger for fritagelse for stempelafgift. Hvis den er for høj, må man overveje at nedsætte den; men i alle tilfælde bør den efter min personlige opfattelse gælde uden undtagelsesbestemmelser. Vi laver stadig væk med disse undtagelsesbestemmelser en hel masse administration; lad os se at komme væk fra det!

Niels Helveg Petersen: Jeg skal først gøre en principiel bemærkning. Jeg har allerede fået en stærk fornemmelse af, i hvor høj grad folketingets medlemmer er henvist til at støtte sig på de bemærkninger, som ledsager et lovforslag, og på ministerens fremsættelsestale.

Det er vigtigt for folketingets medlemmer og for kvaliteten i lovgivningsarbejdet, at bemærkningsapparatet og fremsættelserne er fyldige og grundige. Efter henstilling fra administrationsrådet har statsministeren udsendt et cirkulære til ministerierne, hvori det indskræpes, at bemærkningerne til lovforslagene bør være så fyldige som muligt, og at fremsættelserne i det hele taget bør være grundige. I en vejledning til cirkulæret er disse punkter yderligere uddybet. Det nye cirkulære har først virkning fra 1. januar, men de reelle grunde og den vægt, som regeringen tilsyneladende lægger på spørgsmålet, burde nok have ført finansministeren til at begrunde det fremsatte lovforslag noget fyldigere. Det er måske